

nabytí diplomu doktora práv a po dokončení aspoň jednoho roku praxe tam zmíněné, t. j. podle zák. č. 40/1922 Sb. praxe advokátní.

Dokončil-li tedy st-l tuto praxi, jak sama stížnost doznává, v době, kdy ono zvláštní ustanovení (min. nař. č. 1456/1918 M. E.) bylo již vl. nař. č. 70/1929 zrušeno, nemohl ani automaticky výhody té již nabýti a v důsledku toho ani žal. úřad nebyl oprávněn ať deklaratorně, ať konstitutivně st-li ji přiznati. Z rámcových ustanovení § 5 zák. čl. XIII:1915, resp. § 3 zák. čl. IV:1916 nelze výhodu takovou odvozovati, ježto ustanovení ta odkazují na provedení příslušnými ministerstvy a bylo-li toto provedení ztělesněné v min. nař. č. 1456/1918 M. E. — jak již uvedeno — zrušeno, chybí veškerý podklad výhody dožadované.

Č. 11.214.

Cesty. — Řízení před nss-em (Slovensko): * Rozhodnutí zemského úřadu o odvolání do výroku silniční komise, schvalující závěrečný roční účet vicinální cesty podle § 41 zák. čl. I/1890, jest za účinnosti organizačního zák. č. 125/1927 Sb. (čl. 8 odst. 2) rozhodnutím konečným.

(Nález ze dne 14. dubna 1934 č. 7146.)

V ě c: Josef W. v P. proti zemskému úřadu v Bratislavě o schválení účtu vicinální cesty.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e o d m í t á p r o n e p ř í p u s t n o s t.

D ů v o d y: St-l podal proti závěrečnému účtu za rok 1930 ohledně vicinální cesty P.—S.—C. odvolání, vytýkáje, že částky preliminované na stavbu mostu bylo použito částečně na jiné silniční účely, což se protíví hospodaření vicinálních silnic. Žal. úřad toto odvolání nař. rozhodnutím zamítl s odůvodněním, že práce provedené v účtovaném roce byly pravoplatně preliminovány, zaplacené příspěvky, které nebyly v celku spotřebovány následkem neuskutečnění veškerých, rozpočtem zamýšlených prací, objevují se v pokladničním zbytku za rok 1930, kterého bude použito jako úhrady v roce 1931.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Nss musil předně z povinnosti úřední podle §§ 4 a 5 zák. o ss zkoumati, zda nař. rozhodnutí je rozhodnutím úřadu příslušného a zda je v pořadu stolic správních konečným. Nař. rozhodnutí má tuto povahu a to z těchto důvodů: Jde o schválení závěrečného účtu ohledně vicinální cesty. Zkoumání účtu takového náleží podle § 41 písm. e) zák. čl. I:1890 do kompetence silniční komise. Z rozhodnutí silniční komise o schválení účtu šlo podle předposledního odstavce cit. paragrafu odvolání k místožupanu, další odvolání pak šlo k adm. výboru, který byl instancí konečnou. Kompetence místožupana přešla podle zák. č. 126/20 Sb. a nař. č. 310/22 Sb. od 1. ledna 1923 na župní úřad, tato kompetence přešla pak podle § 5 odst. 1 zák. č. 125/27 Sb. na zemský úřad. Ku přesunu této kompetence ze zem. úřadu na úřad okresní podle vl.

nař. 96/28 a 186/29 Sb. nedošlo, zem. úřad tedy kompetentně rozhodoval o odvolání z rozhodnutí silniční komise ohledně schválení závěrečného účtu. Poněvadž pak rozhodoval jako instance odvolací, dopadá tu předpis čl. 8 odst. 2 org. zák., podle něhož rozhodnutí zem. úřadu jako odvolacího jest konečné. K tomu jest ještě uvést, že tu nejde o případ, jaký má na mysli § 5 odst. 3 zák. č. 125/1927 Sb., poněvadž tento předpis jedná o případech, kde podle uherského zákonodárství rozhodoval místožupan v první a župní správní výbor v druhé stolici, v případech takových však, o jaký jde v tomto sporu, rozhodoval podle zák. čl. I:1890 — jak uvedeno již shora — místožupan v druhé a správní výbor ve třetí stolici.

Je tedy nař. rozhodnutí podle §§ 4 a 5 zák. o ss způsobilým předmětem rozhodování nss-u.

Nss však shledal stížnost nepřipustnou podle §§ 2 a 18 zák. o ss — — — — —.

Č. 11.215.

Vojenské věci. — Vyvlastnění (Slovensko):
I. * Majitel pozemku, jehož užívání má býti vyvlastněno podle § 12 zák. čl. XXXIX:1895 pro vojenské cvičiště, není legitimován k námitce, že jeho pozemek není pro účely vojenské správy vhodný. — II. * Rozhodnutí o vyvlastnění užívacího práva pro vojenské cvičiště podle § 12 zák. čl. XXXIX:1895 nemůže vůči majiteli příslušného pozemku působiti pro dobu před jeho doručením. — III. Vojenská správa je podle zák. čl. XXXIX:1895 oprávněna provést vyvlastnění pozemků také jen částečně (užívacího práva) a dočasně. — IV. Kompetence ve věcech vyvlastnění pozemků pro účely vojenské správy.

(Nález ze dne 14. dubna 1934 č. 7576.)

Prejudikatura: ad III: Boh. A 7406/28, 8631/30, ad IV: Boh. A 8631/30.

Věc: Dr Vojtěch B., Dr Vojtěch H., Dr Felix H. a Dr Josef H. v Košicích proti ministerstvu národní obrany o vyvlastnění užívacího práva pozemků pro účely vojenského cvičiště.

Výrok: Stížnosti Dra Vojtěcha B. a Dra Vojtěcha a Dra Felixe H. se zamítají pro bezdůvodnost. Ke stížnosti Dra Josefa H. se naříkané rozhodnutí, pokud nařídilo vyvlastnění užívacího práva počínajíc dnem 1. října 1931, zrušuje pro nezákonnost, jinak se tato stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím mno v dohodě s min. vnitra ze 17. září 1931, o němž byli st-lé zpraveni výměrem městského notářského úřadu v Košicích z 29. září 1931, bylo nařízeno podle § 12 zák. čl. XXXIX:1895 vyvlastnění užívacího práva k pozemkům, na nichž je zřízeno vojenské cvičiště pro posádku v Košicích, a to počínajíc dnem 1. října 1931.